

Nr 421.

Av herr **Holmbäck**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition* angående lönerevision för vissa chefstjänstemän m. m.

Sedan frågan om lönegradsplacering av räntmästartjänsten vid Uppsala universitet redan tidigare varit föremål för uttalanden av organisationsnämnden och universitetets drätselråd uttalade 1945 års universitetsberedning i sitt 1947 avgivna betänkande beträffande räntmästartjänsten bland annat:

Räntmästarens åligganden äro mångskiftande och krävande, och denne tjänstemans arbetsbördorna liksom även kraven på hans utbildning och förmåga hava betydligt ökat under senare år. En viss omorganisation av tjänsten synes därför nu vara nödvändig, och vid en dylik böra enligt beredningens mening de riktlinjer följas, som angivits i organisationsnämndens PM och i drätselrådets utredning. Man bör alltså dels ställa högre krav på räntmästarens kvalifikationer och dels syfta till att befria honom från en del arbetsuppgifter av enklare slag, som nu hindra honom från att i tillräcklig utsträckning ägna sin tid åt de med befattningen förenade centrala och viktigare uppgifterna.

Vad först beträffar de krav, som böra ställas på innehavaren av räntmästarbefattningen, anför universitetets drätselråd i sitt nyss omfördömda yttrande följande:

»Räntmästartjänsten har under de senaste årtiondena delvis ändrat karaktär. Universitetets egendom har, såsom akademiräntmästare Fries anför, starkt ökat, och räntmästaren har numera att taga ställning till betydligt större antal frågor av ekonomisk, särskilt jordbruksekonomisk, skoglig och byggnadsekonomisk natur än förr, vilket gör att stora krav måste ställas på hans erfarenhet i ekonomiska frågor samt på hans förmåga att leda och organisera universitetets ekonomiska förvaltning. Hans göromål ha i stor omfattning kommit att likna dem, som åligga en verkställande direktör i ett större företag.»

Beredningen, som i huvudsak delar drätselrådets uppfattning, anser att innehavaren av befattningen såsom räntmästare måste hava i allmän eller enskild tjänst ådagalagt framstående förmåga att förvalta sådant slag av förmögenhet, varom vid Uppsala universitet är fråga. Beredningen anser det därjämte erforderligt att räntmästaren besitter den utbildning, som garanteras av en lämplig examen vid universitet eller handelshögskola.

Vidare anförde universitetsberedningen:

Med hänsyn till de ökade krav, som sålunda för framtiden böra ställas på räntmästaren, och till vikten av att städes kunna förvärva en verkligt duglig person för vården av de betydande värden, varom det för universitetets del numera är fråga, måste den nu till räntmästaren utgående lönen höjas. Vid övervägande av denna fråga har beredningen kommit till den uppfattningen att räntmästarna i Uppsala och Lund böra principiellt

jämställas i lönehänseende och att de lämpligen böra placeras i lönegrad Ca 37. Men å andra sidan bör den omständigheten att Uppsala universitet äger jord- och skogsegendomar av betydande storlek och värde medan Lunds universitet icke äger någon skog och endast ett fåtal jordbruksfastigheter föranleda en skillnad i de båda befattningshavarnas löner. Redan nu har hänsyn tagits till nämnda omständighet så till vida att räntmästaren vid Uppsala universitet är placerad i lönegrad Ca 33 (tidigare A 30) medan motsvarande befattningshavare vid Lunds universitet tillhör lönegrad Ca 32 (tidigare A 29). Nyss angivna olikhet mellan de båda universiteterna synes emellertid motivera en större skillnad i löneförmåner än den nuvarande. Beredningen anser det vidare vara rimligt och lämpligt att låta det högre belopp, som bör tillkomma räntmästaren i Uppsala, utgå i form av en löneförstärkning betingad av hans befattning med universitetets jord- och skogsegendom. Denna löneförstärkning anser beredningen böra uppgå till 6 000 kronor. Eventuellt kunde den tänkas utgå direkt från avkastningen av universitetets jord- och skogsegendomar, såsom fallet redan nu är i fråga om lönerna för samtliga befattningshavare vid Uppsala universitets jordbruks- respektive skogsförvaltningar.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 152 till 1948 års riksdag beslöt samma års riksdag medgiva att den vid Uppsala universitets räntmästarbefattning utgående lönen fr. o. m. den 1 juli 1948 finge förhöjas med avlöningsförstärkning till ett belopp av 6 000 kronor för år, att utgå från staten för universitetets egendoms- och skogsförvaltning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 114 till innevarande års riksdag uttalar statsrådet och chefen för civildepartementet följande:

Uppsala universitet. Räntmästaren vid Uppsala universitet är placerad i Ca 33, medan motsvarande tjänsteman vid Lunds universitet tillhör Ca 32. Den förre uppbär fr. o. m. den 1 juli 1948 utöver lönen såsom avlöningsförstärkning ett belopp av 6 000 kronor för år, vilket belopp utgår från staten för Uppsala universitets egendoms- och skogsförvaltning. Löneställningen för räntmästarna vid Uppsala och Lunds universitet bör enligt utredningens mening prövas av 1949 års tjänsteförteckningskommitté. I avbidan på resultatet av denna prövning böra båda räntmästarna bibehållas vid nuvarande lönegradsplaceringar.

Å sidan 62 i samma proposition anför departementschefen därefter att från den lönerevision, som är avsedd att genomföras från den 1 juli 1951, skulle undantagas i det följande närmare angivna tjänster i avbidan på en förnyad översyn av deras inplacering å löneskalan, vilken översyn skulle så bedrivas, att resultatet av densamma kan föreläggas 1952 års riksdag. Bland de angivna tjänsterna finnes även räntmästarbefattningen vid Uppsala universitet.

Av i det föregående refererade uttalanden synes otvetydigt framgå, att räntmästarbefattningens lönegradsplacering för det närvarande är för låg. Det synes icke motiverat att med åberopande av den omständigheten att räntmästarbefattningen vid Lunds universitet är placerad i lönegraden Ca 32 ytterligare uppskjuta frågan om ny lönegradsplacering för räntmäs-

taren vid Uppsala universitet. Det torde vara uppenbart att trots att ett extra arvode av 6 000 kronor utgår en lägre placering än i lönegraden Ca 37 ej kan vara skälig. Skulle räntmästartjänsten icke få följa med vid den allmänna uppflyttning av byråchefstjänsterna, som nu äger rum, skulle de fördelar reduceras, vilka man velat nå genom ovanstående arvode. Den nuvarande räntmästartaren, som utnämndes 1950, har givetvis sökt befattningen under den förutsättning att han skulle få samma lön som andra byråchefer och dessutom ett arvode av 6 000 kronor för det alldeles särskilt kvalificerade och mångskiftande arbete, som följer av universitetets stora egendoms- och skogsförvaltning.

Räntmästartjänstens löneställning är fr. o. m. 1948 nära ansluten till löneställningen för överdirektör i lönegrad Co 17. Det förut nämnda arvodet å 6 000 kronor torde ha bestämts för att nå denna anslutning i lönehänseende. Enligt förevarande proposition har överdirektörs grundlön höjts med 2 400 kronor, medan enligt samma proposition räntmästartarens lön ej skulle undergå någon förändring. Detta synes innebära en nedvärdering av räntmästartjänsten i förhållande till övriga chefstjänster.

Till slut får jag angiva att enligt min uppfattning även en uppflyttning av räntmästartjänsten vid Lunds universitet skulle vara riktig. Att jag ej i det föregående berört denna tjänst beror på att den är placerad i lönegrad Ca 32 och att i propositionen nr 114, till vilken min motion måste ansluta sig, avhandlas uppflyttning i lönegrad endast av tjänstemän, som nu stå i lönegrad Ca 33 eller högre.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 114 besluta om inplacering av räntmästartjänsten vid Uppsala universitet i lönegrad Ca 37 fr. o. m. den 1 juli 1951.

Stockholm den 10 april 1951.

Ake Holmbäck.